

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček“

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. marca 1903.

Leto XXXIII.

SLAVA LEONU XIII.!

Akoravno je, Vrtec' že lansko leto veselo opozarjal na preimenitno dogodbo, ki jo praznujemo letos, — petindvajsetletnico slavnega vladanja vrhovnega poglavarja svete cerkve, našega svetega Očeta, papeža Leona XIII., si vendar ne more kaj, da bi se je ne spominjal še enkrat zdaj, ko se je dovršila. Saj se za to svečanost zanima ves svet, ne le katoličani, katerih oče je Leon XIII., marveč celó drugoverci s spoštljivo ljubeznijo mislijo nanj ter mu tudi dejanjsko s prisrčnimi voščili in dragocenimi darovi kažejo svojo posebno udanost.

1878. — 1903.

Je pa tudi res kaj izrednega to svečanostno praznovanje, kakor je izredno lepo in veličastno vse življenje in delovanje Leona XIII. Ta slavni dogodek se letos ponavlja v tretje, kar obstoji sv. katoliška cerkev. Le samo prvi papež, sveti Peter, in predzadnji papež, Pij IX., sta učakala na papeževem prestolu petindvajseto leto. Torej slava papežu Leonu XIII., ki je izmed dolge vrste papežev tretji deležen te sreče! Pa tudi z ozirom na starost je Leon XIII. tretji med vsemi papeži. Samo dva papeža (Agaton † 681 in Gregor IX.) sta bila še starejša. Kar strmeti moramo in hvaliti čudežno milost božje previdnosti, ako premislimo te - le številke: 2. marcija dopolni že 93. leto, ob novem letu je bilo že 65 let, kar je mašnik, letos že obhaja 60letnico svoje škofovske in 50letnico svoje kardinalske časti; 3. marcija pa mine 25. leto, odkar diči tiara njegovo osivelo glavo. Kaj ne, kako častitljivo, veličastno! Torej slava Leonu XIII.!

A še nekaj vem, kar je pri našem sv. Očetu še največ vredno, namreč njegove osebne vrline, njegov plemeniti značaj, njegovo zlato srce! Oj, koliko veselje, kako sladka tolažba mora biti za prečastitljivega starčka, ako se zdaj nazaj ozira na dolgo vrsto let, katera je preživel tako lepo, tako krepostno, tako zaslužno! Kako mora biti vesel svojih mladih let, ki jih je preživel v brezmadežni nedolžnosti, ko si je nabiral s toliko vnemo učenosti in čednosti! Kako mora biti Bogu hvaležno njegovo plemenito srce za vsa slavna dela, ki jih je izvršil kot goreč duhovnik, previden škof, moder kardinal, nebeško razsvetljen papež! O da, slava, slava Leonu XIII.!

Kakor potnik ob koncu svojega potovanja veselo zre s kake višine na daljno pot, katero je prehodil, na lepe kraje, katerih se je radovalo njegovo oko, na težave, katere je hrabro prestal, ter si zadovoljno obriše pot raz čelo in mu je počitek tako sladak, enako se zdaj lahko Leon XIII. z višave svoje častitljive starosti zadovoljno in radostno nazaj ozira na svoje dolgotrajno, a lepo in prekornostno potovanje.

Nas pa veže zlasti trojna dolžnost: prisrčno in hvaležno ljubimo Njega, ki je še poseben prijatelj mladine, goreče molimo, da bi Bog še dolgo ohranil Leona XIII. na krmilu Petrovega čolniča, pa trdno sklenimo, da bomo zvesto posnemali njegovo čednostno, vzorno življenje!

